STEAGUL ROȘU-

O PREZENȚĂ CARE SE IMPUNE

Am urmărit de la începutul acestui campionat, cu foarte multă atenție — de cele mai multe ori direct, alteori cu ajutorul datelor culese de colegi — echipa stegarilor brașoveni cu intenția de a efectua un mic studiu asupra uneia dintre acele prezențe divizionare care se impun, de obicei fără manifestări stridente și care parcurg drumul de la proiecte la realizări, încet dar sigur, dezlegînd secretele succesului cu prețul unei activități desfășurate sub semnul priceperii, pasiunii și perseverenței.

UN SEZON AL CONFIRMĂRILOR

Așa poate fi apreciată comportarea brașovenilor în prima jumătate a actualei ediții a campionatului divizionar A. După un merituos loc 7 cu 16 puncte la sfîrșitul anului 1969 și un final competițional absolvit în partea superioară a clasamentului (locul 8 cu 30 de puncte), iată, în prezent, echipa antrenată de cuplul **V. Stănescu—N. Proca** atacînd spectaculos pozițiile fruntașe din ierarhia fotbalului nostru, la numai două puncte de lider. Realizînd un procentaj de 60% din posibilitățile maxime, în condițiile unui program în care ponderea a fost de partea jocurilor în deplasare, **Steagul roșu** a confirmat ceea ce în campionatul precedent putea fi pus încă sub semnul îndoielii : că procesul de metamorfoză, început odată cu acțiunea de revenire în Divizia A, se înscrie pe linia unei finalități reale, că echipa brașoveană reprezintă astăzi o valoare de ansamblu meritorie, cu un potențial capabil să se impună în fața oricărui adversar, indiferent de locul desfășurării partidelor. Pledează în favoarea acestei afirmații locul **1 cu 7 puncte, ocupat în clasamentul jocurilor susținute în deplasare; soliditatea apărării exprimată prin numărul cel mai mic de goluri primite în 15 etape** (procent 0,66 de meci !), **ca și probele de maturitate competițională, depășite cu succes în momentele critice ale întîlnirilor și în general, ale primei jumătăți a campionatului.**

„REȚETA FERICIRII"

Pe scurt, secretul confirmărilor de calitate ale stegarilor brașoveni s-ar putea enunța în conținutul a trei factori principali: **1. Marea stabilitate a formulei de echipă** (tabelul jucătorilor folosiți indică cît se poate de convingător acest lucru, în special în privința compartimentului apărării); 2. **O foarte bună capacitate de efort, efect incontestabil al unor importante acumulări dobîndite în perioada de pregătire dinaintea campionatului și a unei judicioase dozări — în ceea ce privește volumul și intensitatea — a antrenamentelor pe parcursul perioadei competiționale; 3. O concepție tactică fundamentată pe realitatea jocului și pe disciplina de ansamblu a echipei.**

Caracteristic formației brașovene, acest al treilea factor determinant al succeselor sale ni se pare interesant a-l prezenta în continuare prin cîteva din detaliile care-i marchează eficacitatea. Mai întîi, trebuie precizată ideea de bază în virtutea căreia acționează toți cei 11 jucători în teren: **sobrietate, simplitate, siguranță.** De aici și pînă la concepția de joc nu mai este decît un pas: organizarea fermă a apărării într-o așezare și dinamică care să permită realizarea în permanență a unui om în plus în defensivă și participarea efectivă și eficientă a întregii echipe la neutralizarea atacurilor adverse și la preluarea inițiativei. Ca mijloc principal pentru obținerea acestui lucru se remarcă modul de aplicare a marcajului: **om în zona fiecăruia dintre jucătorii liniei de fundași;** unul dintre mijlocași execută marcaj strict asupra unuia dintre cei doi înaintași centrali adverși, obținîndu-se în acest fel un raport de forțe permanent superior în apărare care favorizează rezolvarea cu mai multă ușurință a situațiilor periculoase; **indicații de marcaj în zonă și de aplicare a presingului,** după caz, pentru restul jucătorilor, inclusiv pentru **Dumitriu II,** căruia însă, se pare, că i se acordă de obicei un oarecare rabat în această privință în schimbul unei mai utile contribuții la construcția și la finalizarea acțiunilor de atac.

Așadar, un fel de „catenaccio", ceva mai deschis totuși și mai evoluat atît în ceea ce privește organizarea, cît și sub raportul intențiilor sale ofensive. De aici rezultă, cel puțin pînă în prezent, un mod de acțiune mai puțin spectaculos, dar mai sigur, **axat în principal pe rezultat, fără însă ca aceasta să constituie prilej de manifestare al antijocului.** În acest fel, Steagul roșu a reușit să primească goluri puține, să acumuleze puncte prețioase, deținînd totodată și un mic record care identifică performanțele fotbaliștilor brașoveni cu acelea întîlnite în campionatul italian: șapte scoruri de 1—0 și alte patru rezultate de egalitate (0—0 și 1—1) ! Aceasta ar fi să spunem fața cîștigătoare a medaliei. Pentru că există, evident, și o alta, mai puțin influențată în bine de această „rețetă a fericirii", exprimată în ideea de joc adoptată de echipa antrenată de **V. Stănescu** și **N. Proca.**

REVERSUL MEDALIEI

Mai exact, consecințele aplicării incomplete a unei concepții tactice moderne pe care jucătorii, se pare, că n-au reușit să și-o însușească pînă în prezent decît într-o proporție care depășește cu puțin jumătate din conținutul său. Adică integral în ceea ce privește dinamica jocului în apărare și numai „ceva" din modul de acțiune ofensiv la nivelul pretențiilor fotbalului actual. Acest lucru ne apare suficient de concludent din analiza unor înregistrări statistice, reprezentînd evoluția în joc și eficacitatea echipei, în prima jumătate a acestui campionat.

Să urmărim mai întîi datele înscrise în **tabelul nr. 1, care indică numărul și eficiența loviturilor la poartă** (acasă și în deplasare), considerate pe totalul celor 15 partide ale turului, sau a celor 1 350 de minute de joc. În primul rînd, **constatăm o frecvență generală mică a șuturilor** (printre cele mai reduse frecvențe în comparație cu celelalte 15 divizionare. Tot Steagului roșu îi mai aparține și un record original în materie: un singur șut la poartă în decursul a 90 de minute de joc, în meciul de la Craiova !). În al doilea rînd, **reține atenția numărul mic de goluri înscrise: 10,** ceea ce reprezintă mai puțin de unul de partidă jucată. Și mai adăugăm aici faptul **că numai patru din punctele marcate de stegari sînt opera atacanților săi (!), celelalte șase fiind realizate de apărători** (5), **sau de adversari** (un autogol). Ceea ce merită a fi menționat însă, în mod deosebit, este faptul că, stăpîniți de reflexul apărării — dovedit atît de inspirat și eficace în deplasare — stegarii n-au reușit nici în întîlnirile susținute pe teren propriu, chiar în fața unor adversari considerați sub valoarea lor **(Jiul, C.F.R. Timișoara)** să-și impună o superioritate evidentă, atît în privința comportării, cît mai ales în diferența de goluri. **Tendința de stereotipizare a jocului, cu accent pe defensivă, a redus în parte din capacitatea ofensivă a echipei, impiedicînd-o să prezinte în fața propriilor suporteri spectacole fotbalistice la nivelul așteptărilor și victorii concludente.**

ȘUTURI / LOCUL	AFARĂ	PE POARTĂ	GOL	TOTAL
ACASĂ	66	37	6	109
DEPLASARE	30	24	4	58
TOTAL	96	61	10	167

TABEL Nr 1

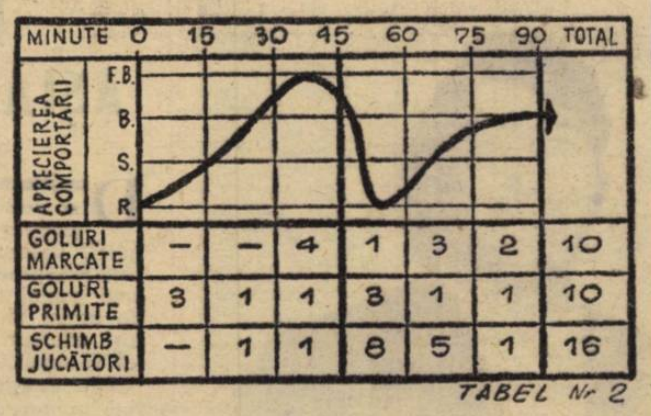

GOLURI MARCATE	—	—	4	1	3	2	10
GOLURI PRIMITE	3	1	1	3	1	1	10
SCHIMB JUCĂTORI	—	1	1	8	5	1	16

TABEL Nr 2

Tabelul nr. 2 indică curba evoluției medii a echipei brașovene pe parcursul a 90 de minute de joc. Din interpretarea datelor de analiză rezultă că, în general, Steagul roșu are începuturi de repriză mai încerte, îndeosebi în deplasare cînd primește și majoritatea golurilor. În schimb, finalurile îi aparțin printr-o mai bună mobilizare a forțelor și organizare a jocului, concretizate într-un raport net favorabil de golaveraj. **Perioada de dificultate maximă, în care curba evoluției înscrie o depresiune evidentă, este cuprinsă în intervalul de timp de la începutul reprizei secunde.**

Tot atunci, antrenorii — sesizînd probabil „criza de acțiune" a formației — operează și schimbările de jucători cu intenția clară de a consolida indirect apărarea pe calea împrospătării atacului. Soluție care și-a dovedit, după cît se știe, pînă acum utilitatea în menținerea unui rezultat, dar nu și în forțarea succesului.

JUCĂTORI FOLOSIȚI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1 ADAMACHE	15	1350	7 73
2 IVĂNCESCU	15	1350	7 26
3 JENEI	15	1350	7 60
4 OLTEANU	15	1350	7 40
5 RUS I	15	1350	6 66
6 PESCARU	12	1080	7 75
7 CADAR	15	1280	6 80
8 COJOCARU	1	90	6
9 SERBĂNOIU	4	304	6 25
10 NECULA	7	374	5 66
11 GHERGHELI	10	603	5 44
12 JAMBOR	4	236	6
13 DRĂGOI	4	271	6 66
14 DUMITRIU II	11	915	7
15 FLORESCU	8	385	5 42
16 BALINT	15	1212	6 33
17 GYÖRFI	15	1350	7 33

Surpriză pe stadionul Republicii : Steaua — Steagul roșu 1—2 ! Dumitriu II, în tricou vărgat, l-a depășit pe Hălmăgeanu și va șuta periculos la poartă

PREMISE CERTE

Analizînd comportarea în ansamblu a echipei brașovene și sesizîndu-i în același timp neajunsurile, nu putem trece cu vederea că o bună parte dintre acestea și în primul rînd insuficiențele sale ofensive, se datoresc unor cauze care depășesc cadrul instruirii ca și acela al modului de aplicare a concepției tactice. Căutînd o explicație care să se înscrie cît mai aproape de adevăr va trebui să ținem neapărat seama și de actuala compoziție a lotului, **slab reprezentat în compartimentul ofensiv de jucători cu personalitate, capabil să rezolve în cele mai diverse situații problema eficacității în sensul ei real.** Chiar și prim-soliștii actuali ai atacului brașovean, **Dumitriu II** și **Györfi** — primul un mare neînțeles al un-doi-urilor, celălalt campion al ratărilor — ambii creditați cu cîte un gol în 15 etape nu se manifestă în joc după măsura posibilităților și a speranțelor investite.

În aceste condiții este aproape firesc ca reversul medaliei care situează Steagul roșu în vecinătatea laureaților campionatului, să fie mai puțin strălucitor. Dar cu atît mai prețios și mai lăudabil ne apare efortul care sfidează dificultățile țintind cu perseverență limitele superioare ale performanței. Activitatea prodigioasă din cadrul secției și a echipei de fotbal a clubului brașovean ar putea constitui astfel pentru multe alte colective sportive, un adevărat exemplu. Aceasta ne face să credem că și în continuare se vor găsi soluții și mijloace pentru rezolvarea neajunsurilor actuale din jocul echipei, indiferent de cauzele care le generează. **Există după părerea noastră suficiente resurse materiale și morale care să asigure în viitor o reușită deplină. Am mai adăuga aici promisiunile pe care le oferă și munca de perspectivă în cadrul căreia sînt angajate nume cu o frumoasă carte de vizită sportivă ca Mezarosz sau Hidișan. Am putea înscrie din nou cu majuscule competența și pasiunea acelora care alcătuiesc „statul major" al echipei — V. Stănescu, N. Proca și dr. L. Taus — a conducerii clubului și secției — I. Indrei și respectiv Em. Ștefănescu. Premise certe nu numai pentru confirmarea unui succes, pe care astăzi îl putem aprecia doar prin prisma rezultatelor obținute, ci și pentru consolidarea pe pozițiile calității, a fotbalului brașovean.**

Mihai IONESCU

SUPERLATIVE

Cel mai bun loc ocupat în clasamentul turului : *2* (etapa II—III)

Cel mai slab loc ocupat în clasamentul turului : *9* (etapa VIII)

Cea mai bună performanță : 1—0 cu *Politehnica* la Iași

Cea mai slabă performanță : 0—4 cu *Petrolul* la Ploiești

Cea mai grea victorie : 1—0 cu *C.F.R. Timișoara* la Brașov

Cea mai nemeritată înfrîngere : 0—1 cu *Sport Club* la Bacău

Compartimentul cel mai constant : *apărarea imediată*

Compartimentul cel mai nesigur : *atacul* cu 16 schimbări de jucători

Cel mai eficace jucător : *Pescaru* — 3 goluri

Cel mai ineficace atacant : *Balint* — 0 goluri

Cel mai constant jucător : *Jenei*

Cel mai util jucător : *Adamache*

Cel mai bun tactician : *Dumitriu II*

Cel mai atletic jucător : *Rusu*

Cel mai sportiv jucător : *Ivănceseu*

Cel mai puțin folosit jucător : *Cojocaru* (90 de minute)

Campionul ratărilor : *Györfi*